

Nu firar vi påsk igen... ock?

Vi är mitt i stilla veckan, i söndags friade vi Palmsöndagen i kyrkan och på Skärtorsdag har vi vår Getsemanestund. Långfredag och Påskdag står för dörren, kyrkans höjdpunkt.

Vi lever i tiden då den kristne guden allt mindre berör våra liv. Tron på Jesus tycks inte påverka vår vardag och framför allt, den berör inte människor runt omkring oss.

När jag igår gjorde min "dagliga" promenad lyssnade jag på *Miss Li*, en svensk artist med tänkvärda texter. Tre låtar fastnar: **Lev nu dö sen**, **Hälsa Gud** och **Instruktionsboken**:

*Lev nu, dö sen. Tänk inte något mer på morgondagen även om regnet bara öser...
För nu tackar jag livet och höjer mitt glas. Jag tar inget för givet, baby, du och jag...
För vem har sagt att dagar som gått kommer igen? Lev nu, dö sen (Lev nu, dö sen)*

*Igår när jag var ute på krogen. Så träffa' jag Jesus. Han satt där och tog en öl helt själv
Jag samlar' mod och jag drog ett Djupt andetag och Gick fram och sa "Jag behöver hjälp"...
Du kan hälsa Gud att vi behöver bara lite hopp. Lite mindre krig och svält och fattigdom och
hat och sånt. Varför är man här om livet är en enda misär. Ja kan du **hälsa Gud** det här*

*Jag har letat... Men jag har ännu inte lyckats hitta det... Men ingenting har ännu fått mig att
bli hel... Gick till kyrkan. Fråga prästen, bad till gud och plöjde Bibeln. Gjorde hundra
lyckotester i mobilen. Men det visar bara att jag är rätt skev. Det verkar så lätt för dom som
hittat hem. Jag har letat typ överallt men jag kan inte hitta den. **Instruktionsboken***

I en rapport som kom förra året: **Kristen tro på glid? Tron hos unga vuxna i svensk frikyrklighet**, diskuteras varför unga lämnar kyrkan idag. Att gå till en kyrka tycks inte längre vara ett självklart alternativ när kristna unga söker mening och sammanhang i livet.

Just nu samtalar vi i Vasa, om hur vi ska förvalta vår kyrkobyggnad på bästa sätt. Vi önskar att vår kyrka ska vara en plats dit människor kommer för att söka Gud. Finna frälsning, upprättelse och helande. Tro och gemenskap. Men går människor förbi våra kyrkor idag?

I senaste numret av tidskriften **Pilgrim** skriver Patrik Hagman om att tron början ta plats på kultursidor och i det offentliga, men kyrkans gemenskap tycks inte vara ett alternativ.

Samarbete. Jag tror att vi aktivt och målinriktat måste söka samarbete med andra kyrkor, samverka på olika sätt för att folk ska höra påskens glada budskap, att Jesus lever. Som pastor i Equmeniakyrkan har jag ett ansvar för Vasakyrkan och våra systerkyrkor i Örebro. Vi måste tillsammans finna former och vägar till människors längtan. Redan idag har vi anställda i våra kyrkor, en gemensam expedition på onsdagar. Vi samplanerar vårt arbete och strävar efter gemensamma mötesplatser.

En sådan gemensam mötesplats är våra fyra samlingar runt kyrkoledarbrevet "**Färdplan**". Den andra gemensamma samlingen är **lördag den 15 april** 9.30-13 i Hagakyrkan. Pastor Frida Blomberg leder samtal om att **Dela tron vidare**. Är det inte just detta vi som kyrkor, tillsammans behöver finna vägar för? På söndag 16 april, har vi gemensam gudstjänst.

Om vi aktivt söker samverka med stans Equmeniakyrkor och tillsammans finner vägar att landa påskens budskap bland grannar och vänner, då tror jag på en framtid för en renoverad Vasakyrka.

Nu firar vi påsk...och det berör oss alla, alla vi känner och inte ännu känner, pastor Martin